

עמ"ת 64217/05/18 - אטוה עביד, סהר חמאסה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 64217-05-18 עביד(עציר) נ' מדינת ישראל
עמ"ת 64964-05-18 חמאסה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 199750/2018

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
העוררים:
נגד
המשיבה:
מדינת ישראל

החלטה

כללי

- נגד העוררים ושניים אחרים הוגש כתב אישום לבית-משפט השלום באר-שבע, המייחס לכל הנאשמים עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, מייחס לעורר מס' 2 ולנאשם 2 גם עבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות, ומייחס לעורר 2 גם עבירות של שימוש ברכב ללא רשות בעליו, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ונהיגה ללא רישיון נהיגה.
- על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 5.5.18 בסמוך לשעה 05:45, העורר מס' 2 נהג ברכב ללא רשות בעליו, ללא רישיון נהיגה בתוקף וכשהוא תחת השפעת אלכוהול, והתנגש בחוזקה במעקה בטיחות. העורר 2 ושני חבריו שהיו אתו ברכב יצאו מהרכב וניסו לשחרר את הרכב ממעקה הבטיחות. תוך כדי כך הגיעו למקום חברים נוספים של העורר 2, ובהם העורר מס' 1 ומי שמופיעים כנאשמים 2 ו-3 בכתב האישום. העורר 2, הנאשם 2 ואחרים הבחינו בעובר אורח שצפה בהתרחשות וחשבו כי הוא תיעד את התאונה בטלפון שלו. הם ניגשו אליו, חבטו בו בחוזקה באגרופים ובעיטות ואף חנקו אותו. זמן קצר לאחר מכן המשטרה קיבלה דיווח על התאונה ושני שוטרים הגיעו למקום. אחד השוטרים החל לתעד את הזירה בטלפון שלו, והעורר 2 התקרב אליו במהירות כדי למנוע ממנו להמשיך במעשהו. העורר 2 דחף את השוטר וניסה לקחת ממנו את הטלפון שלו. השוטר הנוסף התקרב למקום ואז ארבעת הנאשמים וחברים נוספים שלהם, שמנו ביחד כעשרה אנשים, תקפו בצוותא את שני השוטרים והפריעו להם לעצור אחדים מהם. הנאשם 2 ניסה לסטור על פניו של אחד השוטרים והנאשם 3 בעט בשוטר האחר. העורר 2 החל לברוח מהמקום ביחד עם הנאשם 2, והשוטרים רדפו אחרי העורר 2 והשיגוהו. אחד השוטרים תפס את העורר 2 ומנע ממנו להימלט מהמקום ואז חבריו ובהם העורר 1 והנאשמים 2 ו-3, ניסו למנוע את מעצרו, תקפו את השוטרים ומשכו את העורר 2 מהשוטר. העורר 2 ניסה להשתחרר מהשוטר, נאשם 3 בעט בשוטר והעורר 1 אחז בשוטר מאחור וניסה למשוך אותו מעל העורר 2, והנאשם 2 דחף את השוטר כדי להרחיקו מהעורר 2. המצב הגיע לכדי כך שהשוטרים חששו לחייהם וביצעו ירי אזהרה באוויר ורק כך חדלו הנאשמים וחבריהם מתקיפת השוטרים.

3. עם הגשת כתב האישום, ביקשה התביעה לעצור את ארבעת הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.
4. במהלך הדיון בבקשה, הסכימה התביעה לשחרר את הנאשם 3 בתנאים מגבילים, הכוללים מעצר בית מלא, ברהט.
5. בית-המשפט שמע את טיעוני הצדדים, קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לנאשמים וקיימת עילה למעצרו, הורה לשירות המבחן להכין תסקירי מעצר על העוררים וקבע דיון המשך ליום 12.6.18. בתום קריאת החלטת בית-המשפט, הנאשם 2 הציג חלופת מעצר ובית-המשפט הורה על שחרורו בתנאים מגבילים, בעיר רמלה.
6. מכאן הערר.

טיעוני הצדדים

1. העוררים טוענים כי לא היתה הצדקה להבדיל בינם לבין הנאשמים 2 ו-3, ושהיה על בית-המשפט לאפשר גם להם להציג חלופת מעצר מבלי לקבל עליהם תסקיר מעצר ולהותירם במעצר לתקופה נוספת.
2. המשיבה טענה, כי גילו הצעיר של הנאשם 2 וחלקו באירוע, הצדיקו את החלטת בית-המשפט לבחון בעניינו חלופת מעצר גם ללא קבלת תסקיר מעצר, ובאשר לנאשם 3, חלקו היחסי באירוע ועברו הנקי הביאו את התביעה להסכים לשחרורו בתנאים מגבילים. וטענה, כי העורר 2 היה הרוח החיה באירוע ולעורר 1 יש עבר פלילי, ולכן מוצדק היה לקבל עליהם תסקיר של שירות המבחן קודם שקילת חלופות מעצר בעניינם.

דיון והכרעה

1. עיינתי בהודעות הערר של המשיבים; בפרוטוקולים השונים של דיוני בית המשפט קמא ושל דיוני בית המשפט המחוזי בעררים שהוגשו בפרשה; בהחלטות בית המשפט קמא ובמיוחד בהחלטה נשוא הערר; ושמעתי את טיעוני הצדדים. ובאתי למסקנה כי דין הערר להתקבל בענין אחד בלבד.
 2. בעיקרו של דבר, העוררים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס להם ועל קיומה של עילת מעצר, אם כי טענו באופן כללי לעוצמת עילת המעצר.
 3. כתב האישום שהוגש נגד העוררים והאחרים, חמור, ונסיבותיו מבססות בהחלט עילת מעצר של מסוכנות. התקיפה חסרת הרסן של עובר האורח וההתנפלות הפרועה על השוטרים בעת ביצוע תפקידם, כמו נהיגת העורר 2 ברכב ללא רישיון נהיגה ותחת השפעת משקאות משכרים, מלמדים על חוסר גבולות פנימיים וחוסר מורא דין, המעלים תהייה רצינית על היכולת לסמוך על מי שפועל באופן כזה שישמור את תנאי השחרור שייקבעו לו.
- מנגד, על התביעה לפעול כלפי נאשמים באותה פרשה, שאין ביניהם הבדלים רלוונטיים משמעותיים, באופן דומה. נדמה שכאן התביעה לא עמדה בחובתה זו. מלכתחילה התביעה ביקשה לעצור את ארבעת הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים, מבלי להבחין בין הנאשמים השונים. כבר בתחילת הדיון בבקשה, ומבלי שנסובה רלוונטית השתנתה, היא וויתרה על הבקשה לעצור את הנאשם 3 והסכימה לשחררו בחלופת מעצר בתחום

העיר רהט. ובהמשך, לאחר שבית-המשפט מצא שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לנאשמים 1,2-4 ושקיימת נגדם עילת מעצר, תוך קבלת עמדת התביעה ששלושתם פעלו בצוותא ביחד עם אחרים, ושאינן משמעות רבה למעשה המסוים שכל אחד מהם עשה במהלך האירוע, היא קיבלה את שחרור הנאשם 2 על ידי בית המשפט על אתר ולא הגישה ערר על ההחלטה לשחררו.

הנימוקים שהתביעה הציגה להצדקת עמדתה ביחס לנאשמים 2 ו-3, רחוקים מלשכנע.

4. מהחלטת בית-המשפט הנוגעת לראיות לכאורה ולעילת המעצר, עולה, כי חלקו של הנאשם 2 באירוע איננו נופל מחלקם של האחרים ובמובן מסוים הוא אף חמור מהם. בית-המשפט לא הסביר בהחלטתו מדוע הוא מבקש לקבל תסקיר מעצר על העוררים ונמנע מלבקש תסקיר מעצר על הנאשם 2. כך גם לא ברור מדוע בית-המשפט הסכים לשמוע בו במקום את הצעת הנאשם 2 לחלופת מעצר וסירב לשמוע את הצעת העוררים לחלופת מעצר.

5. נראה לי כי בנסיבות הענין לא היה מקום למנוע מהעוררים להציג בפני בית-המשפט את הצעתם לחלופת מעצר.

6. לו ניתן היה לקבל תסקיר מעצר בתוך ימים ספורים, ניחא, ואולם בית-המשפט קבע את דיון ההמשך ליום 12.6.18, שבעה עשר ימים מיום מתן ההחלטה בענין הראיות לכאורה ועילת המעצר. בהקשר זה יצוין, כי דיון המעצר על יסוד הצהרת תובע התקיים ביום 9.5.18 והחלטת הביניים נשוא הערר, שטרם סיימה את ההליך, ניתנה ביום 27.5.18. המדובר בפרקי זמן ארוכים ומשמעותיים בהינתן שהמעורבים מצויים במעצר.

7. בנסיבות הענין נראה לי שיש לאפשר לעוררים להציג את חלופות המעצר המוצעות על ידם, לבית-המשפט, לא יאוחר מיום 7.6.18. מובהר בזה כי אין לפרש החלטה זו כאומרת שיש לקבל חלופת מעצר מסוימת שתוצג על ידי מי מהעוררים או כי יש לשחרר מי מהעוררים ממעצר. כל מה שנאמר הוא שיש לאפשר לעוררים - כפי שהתאפשר לנאשם 2 - להציג בפני בית-המשפט את הצעותיהם לחלופות מעצר.

אם בית-המשפט לא יקבל את הצעות העוררים לחלופות מעצר, הרי שמועד הדיון שנקבע על ידו יעמוד בעינו וכך גם הצורך של שירות המבחן להגיש תסקירי מעצר על העוררים לאותו מועד.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ח, 04 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר את ההחלטה למזכירות בית-משפט השלום ולצדדים, לאלתר.